

คำว่าประเสริฐ
// เกือบองค์พระผู้เป็นเจ้า

การเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์
ในวันที่เราจากโลกนี้ไปแล้ว

พระคัมภีร์โดยย่อ

พันธสัญญาเดิม

พระผู้เป็นเจ้า (พระเยโฮวาห์ / พระยาห์เวห์) ทรงสร้างโลก พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างทั้งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้โดยพระวจนะ มนุษย์คู่แรกที่พระองค์ทรงสร้าง คือ อาดัม และ เอวา (ชายและหญิง) อาดัมและเอวา เลือกทำตามใจของตนเองมากกว่าทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า สภาพมนุษย์จึงเปลี่ยนไป แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่า “จะส่งพระผู้ไถ่มาช่วยมนุษย์”

มนุษย์จึงเริ่มตกต่ำลงตามลำดับลูกหลานของอาดัมและเอวาเริ่มรู้จักความดีและความชั่ว เช่น คาอินฆ่าอาเบลน้องชายของตน เค้าโครงจิตใจของมนุษย์ก็เต็มไปด้วยแนวโน้มไปในทางชั่วร้ายเสมอ พระเจ้าจึงตั้งพระทัยจะลบล้างมนุษย์ชั่วให้หมดไปเสียจากโลกโดยการให้น้ำท่วมโลก มีเพียงโนอาห์และผู้อยู่ในเรือสำเภาก็เหลือรอดชีวิต รวมทั้งบรรดาสิ่งมีชีวิตในเรือสำเภานั้น พระเจ้าทรงสัญญากับมนุษย์ว่าจะไม่ทรงทำลายมนุษย์ด้วยน้ำอีกต่อไป โนอาห์ตั้งแท่นถวายบูชาแด่พระเจ้าเพื่อนมัสการพระองค์

มนุษย์เริ่มมีลูกหลานมากขึ้น พวกเขาเริ่มคิดอย่างเดียวกับอาดัมและเอวา ความจองหองต่อพระเจ้าทำให้พวกเขาอยู่รวมกันเพื่อสร้างหอคูสูง เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความยิ่งใหญ่ของสติปัญญาของมนุษย์ แต่เขาสรางไม่สำเร็จและแตกความสามัคคีกัน เขาเรียกหอนั้นว่า “บาเบล” แปลว่า วุ่นวาย มนุษย์จึงกระจัดกระจายออกไป พูดภาษา

ต่าง ๆ กันไปทั่วโลก

พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้ออกจากบ้านเกิด จากญาติพี่น้อง เดินทางไปยังแผ่นดินที่พระองค์จะทรงชี้บอกให้ ณ ที่นั่น พระองค์ทรงสัญญากับอับราฮัมว่า จะให้เขาเป็นต้นตระกูลของชนชาติใหญ่ อับราฮัม แม้ไม่เคยรู้จักกับพระเจ้ามาก่อน แต่ก็เชื่อและปฏิบัติตาม

อับราฮัมเดินทางไปพร้อมกับโลทหลานชาย ทั้งสองมีความ รวยมากจนภายหลังต้องแยกที่ทำกินจากกัน อับราฮัมอยู่ที่แผ่นดิน คานาอัน ส่วนโลทอยู่ที่เมืองโสโดม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้อับราฮัม มีบุตรกับนางซาร่าห์

ครั้นเมื่อพระเจ้าจะทรงทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์ อับราฮัม ได้ต่อรองขอพระเมตตาจากพระเจ้า แต่คนดีในเมืองโสโดมมีไม่ถึง 10 คน พระเจ้าจึงทรงลงโทษเมืองทั้ง 2 ด้วยฝนไฟกำมะถันที่ตกลง มาจากฟ้า แต่โลทและครอบครัวรอดชีวิต ยกเว้นภรรยาที่กลายเป็น เสาเกลือเพราะหันหลังกลับไปมองเมืองที่กำลังถูกทำลายนั้น

เมื่ออับราฮัม มีอายุได้ 100 ปี อับราฮัมมีบุตรชื่อ “อิสอัค” เกิดจาก นางซาร่าห์และบุตรที่เกิดจากทาส (นางฮาการ์) อีกคนชื่อ “อิซมาเอล” พระเจ้าทรงนับอิสอัคเป็นลูกแห่งพันธสัญญา ส่วนอิซมาเอลเป็นต้น ตระกูลของชาวอาหรับในเวลาต่อมา

พระเจ้าทรงทดลองความเชื่อของอับราฮัม โดยการให้เอา อิสอัคไปฆ่าถวายบูชาบนภูเขา เมื่อได้ทรงทดลองใจอับราฮัมว่าเชื่อจริง แล้ว พระองค์จึงทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัมให้ชนชาติของเขาเป็น

ชนชาติใหญ่ มีจำนวนมากมายมหาศาล

อิสอัคให้กำเนิดยาโคบและเอซาว ทั้ง 2 เป็นฝาแฝดกัน เอซาว เป็นพี่ยาโคบเป็นน้อง แต่เอซาวแลกสิทธิบุตรหัวปีกับถั่วต้มของยาโคบ พระเจ้าทรงเลือกยาโคบเป็นหนทางสู่ความจริงตามพันธสัญญา

ยาโคบมีบุตร 12 คน คือ รูเบน ลีเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาการ์ เศบูลุน (เกิดจากนางเลอาห์พี่สาวของนางราเชล) กาด อาเชอร์ (เกิดจากนางสิลปาห์สาวใช้ของนางเลอาห์) ดาน นัฟทาลี (เกิดจากนางบิลฮาห์สาวใช้ของนางราเชล) โยเซฟ เบนยามิน (เกิดจากนางราเชล)

โยเซฟถูกพี่ๆ ขายไปเป็นทาสที่ประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงใช้เหตุการณ์นี้เป็นเครื่องมือสำหรับเตรียมชนชาติอิสราเอลทั้ง 12 ตระกูล ให้คงมีชีวิตไม่อดตาย และมีจำนวนมากมายในประเทศอียิปต์ ซึ่งชาวอิสราเอลตกเป็นทาส

พระเจ้าทรงให้โมเสสนำประชากรของพระองค์ออกจากประเทศอียิปต์ (ประมาณ 1292-1225 ปีก่อนคริสต์ศักราช) ออกจากการเป็นทาสสู่การเป็นไท อาศัยการอัศจรรย์หลายอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัศจรรย์แห่งลูกแกะปีสกา

ชาวอิสราเอลอพยพอยู่ในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี ระหว่างนั้น พระองค์ทรงให้น้ำจากหินแก่เขาเพื่อดื่ม ให้เนือจากนกคุ้มเพื่อรับประทาน และให้อาหารจากฟ้าที่เรียกว่า มานา เหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าประทานพระบัญญัติ 10 ประการแก่พวกเขาที่ภูเขาซีนาย พระองค์ทรงทำพันธสัญญากับพวกเขา ถ้าหากเขาถือบัญญัติและนับถือพระองค์

เดียว พระองค์จะทรงเป็นพระเป็นเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของพระองค์

ที่สุดพวกเขามาถึงแผ่นดินพันธสัญญา การอพยพก็สิ้นสุดลง พระองค์ทรงช่วยเหลือเขาภายใต้การนำของโยชูวาให้เข้าไปในแผ่นดินพันธสัญญาโดยง่าย อิสราเอลเริ่มสร้างประเทศและชาติของตน และรื้อฟื้นพันธสัญญาระหว่างพวกเขากับพระเจ้า

ในตอนนั้นประเทศต่าง ๆ รอบข้างล้วนแต่มีกษัตริย์เป็นผู้ปกครอง แต่อิสราเอลไม่มี พระเจ้าทรงใช้ผู้วินิจฉัยกับผู้พยากรณ์แทนสถาบันกษัตริย์

ผู้วินิจฉัย / ผู้เผยพระวจนะ คือ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองชาวอิสราเอลให้พ้นจากศัตรูทางการเมืองมีก่อนสถาบันกษัตริย์ ส่วนใหญ่มักจะนำชัยชนะต่อการเบียดเบียนครอบครองอันเนื่องมาจากศัตรูรอบข้าง

ผู้พยากรณ์ คือ ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกเป็นพิเศษ เพื่อพูดแทนพระองค์ ตักเตือนให้เกรงกลัวผลร้ายของบาปและบางครั้งให้กำลังใจ ปลอบโยน อีกทั้งอาจกล่าวทำนายถึงเหตุการณ์ที่จะเป็นมาในอนาคต ทั้งใกล้และไกล

นางรูธ เป็นชาวโมอับ แต่งงานกับชาวอิสราเอล ชื่อ คิลิโอน ซึ่งเป็นบุตรของนางนาโอมีกับสามีชื่อ เอลิเมเล็ค หลังจากคิลิโอนตายแล้ว เหลือนางนาโอมีกับนางรูธลูกสะใภ้ กลับมาที่บ้านเกิด ภายหลังนางรูธแต่งงานใหม่กับโบอาสให้กำเนิดโอเบด โอเบดเป็นบิดาของเจสซี และ

เจสซีเป็นบิดาของกษัตริย์ดาวิด

สถาบันกษัตริย์เริ่มขึ้นด้วยความต้องการของชาวอิสราเอล พวกเขาต้องการมีกษัตริย์เหมือนกับชนชาติอื่นๆ รอบข้าง พระเจ้าได้ทรงใช้ผู้วินิจฉัยเตือนพวกเขาว่า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขาอยู่แล้ว แต่ชาวอิสราเอลยังคงยืนยันกรานต้องการกษัตริย์

กษัตริย์ซาอูลเป็นกษัตริย์องค์แรกของชนชาติอิสราเอล แต่ได้ทำสิ่งที่ขัดเคืองพระทัยพระเจ้าเสมอ พระองค์จึงทรงใช้ซาอูเอลไปเจิมแต่งตั้งกษัตริย์องค์ใหม่ คือ กษัตริย์ “ดาวิด” แต่ดาวิดแม้จะเป็นกษัตริย์ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาวอิสราเอล ก็ยังทรงประพฤติผิดต่อพระเจ้า แต่ดาวิดทรงกลับใจสำนึกในบาปนั้น

กษัตริย์ผู้ทรงสร้างวิหาร คือ “ซาโลมอน” ผู้เป็นราชโอรสของดาวิด พระเจ้าประทานสติปัญญาอันล้ำเลิศแก่พระองค์ แต่ในบั้นปลาย กษัตริย์ “ซาโลมอน” ทรงนำชาวอิสราเอลทิ้งพระเจ้าไปไหว้นมัสการพระเทียมเท็จ กษัตริย์องค์อื่นๆ ของอิสราเอล ทั้งหมดล้วนแต่ล้มเหลว มีเพียงบางองค์เท่านั้นที่เชื่อตรงต่อพระเจ้า

เมื่อดำเนินมาถึงยุคหนึ่ง ชาวอิสราเอลได้รวบรวมข้อเขียนที่บรรพบุรุษได้จารึกไว้บนแผ่นหนังบ้าง บนกระดากโบราณบ้าง อันเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่พระเจ้ามาเกี่ยวข้องกับพวกเขابันทักกฎหมาย คำเทศนา และกิจการของบรรดาผู้รับใช้พระเจ้า เมื่อรวบรวมได้แล้วเขาได้อ่านเตือนใจกัน เมื่อพวกเขาชุมนุมนมัสการพระเจ้าในพระวิหารถือเป็นหนังสือพระคัมภีร์ในเวลาต่อมา

พันธสัญญาใหม่

เมื่อพระเยซูเสด็จมาบังเกิด (คริสต์ศักราชที่ 1) ประเทศอิสราเอล ตกเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรโรมัน มีกษัตริย์เฮโรดเป็นกษัตริย์ของ อิสราเอล จักรพรรดิออกัสตัสซาร์ปกครองอาณาจักรโรมัน

โยเซฟ ช่างไม้ เป็นเชื้อพระวงศ์กษัตริย์ดาวิดได้หมั้นหมายกับ นางมารีย์ แต่ก่อนที่ทั้ง 2 จะอยู่กินด้วยกัน ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บันดาลให้นางมารีย์ตั้งครรภ์ทูตสวรรค์ได้แจ้งข่าวเรื่องนี้ล่วงหน้าแล้วว่า บุตรที่เกิดมาจะได้เป็นพระผู้ไถ่ โยเซฟตั้งใจจะถอนหมั้น แต่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอกโยเซฟในความฝันว่าให้รับนางมารีย์ไว้เป็นภรรยา

เมื่อนางมารีย์ใกล้ถึงกำหนดคลอดบุตร จักรพรรดิออกัสตัส ประกาศสำรวจสำมะโนครัว ใครมีต้นตระกูลเดิมอยู่เมืองไหนต้องลง ทะเบียนสำมะโนครัวที่เมืองนั้นโยเซฟจึงพานางมารีย์ออกเดินทางไป เมืองเบธเลเฮม

เมื่อมาถึงเบธเลเฮม ไม่มีที่ว่างสำหรับทั้ง 2 คน ตามโรงแรมที่พัก นางมารีย์ถึงกำหนดคลอดบุตรพอดี โยเซฟจึงพาออกไปนอกเมือง อาศัยที่พักรักษาสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์เป็นที่พักพิง ในคืนนั้น พระผู้เป็นเจ้าคือ “พระเยซู” ได้ทรงบังเกิดมาในโลกอย่างเรียบง่าย นางมารีย์เอาผ้าพัน พระกุมาร และให้นอนในรางหญ้า

มีกลุ่มคนเลี้ยงแกะกำลังเฝ้าแกะของตน ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ปรากฏออกมา พวกเขาตกใจมาก ทูตสวรรค์มาบอกว่า “อย่ากลัวเลย เพราะคูเกิด เรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดียิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสต์เจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า”

พวกเขาได้พบทุกอย่างตามที่ทูตสวรรค์บอก จึงเข้ากราบนมัสการ มีนักปราชญ์จากทิศตะวันออก พวกเขาทราบว่าดาวดวงนี้เป็นดาวประจักษ์ของ ท่านผู้ยิ่งใหญ่ เขาจึงตามมาจนถึงเมืองเบธเลเฮม เขาเข้าไปในเมืองและเข้าเฝ้ากษัตริย์เฮโรด เพื่อถามหากษัตริย์บังเกิดใหม่ เฮโรดจึงหลอกพวกนักปราชญ์ให้ไปตามหา เมื่อพบแล้วให้กลับมาบอกเพื่อตนจะได้นมัสการด้วย แต่แท้จริงทรงต้องการกำจัดพระกุมารนั้นเสีย

นักปราชญ์กลุ่มนั้นได้พบพระกุมารจึงเข้าไปนมัสการและถวายเครื่องบรรณาการ คือ ทองคำ กำยาน และมดยอบ อันมีความหมายถึงความเป็นกษัตริย์ ความเป็นพระเจ้า และหมายถึงการทรมานที่พระองค์จะทรงได้รับ

ทูตสวรรค์ได้บอกพวกนักปราชญ์ในฝันให้เดินทางกลับทางอื่น เพราะกษัตริย์เฮโรดทรงตั้งใจปองร้ายพระกุมาร

ความหมายของเรื่องนักปราชญ์เหล่านี้ คือ พระผู้เป็นเจ้าเมื่อทรงบังเกิดมาก็เพื่อมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษา มิใช่เฉพาะชนชาติยิวเท่านั้น

กษัตริย์เฮโรดครั้นทราบว่ามันักปราชญ์ทราบความจริงก็ทรงพิโรธยิ่งนัก สั่งให้ประหารเด็กน้อยทุกคนในเบธเลเฮมและที่ใกล้เคียงที่มีอายุตั้งแต่ 2 ขวบลงมา เสียงนางราเชลร้องไห้คร่ำครวญเพราะบุตรทั้งหลายของตน “นางไม่รับคำเล่าโลมเพราะว่าบุตรทั้งหลายไม่มีแล้ว” ขณะนั้นโยเซฟได้พาพระกุมารเดินทางหนีไปประเทศอียิปต์

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพระเยซูเป็นไปตามคำทำนายของบรรดาผู้รับใช้พระเจ้าในพันธสัญญาเก่า เช่น พระองค์จะมาบังเกิดในตระกูลกษัตริย์ดาวิดจากหญิงพรหมจารีย์ เรื่องของนักปราชญ์ และการคร่าชีวิตเด็กเหล่านั้น อีกทั้งการหนีไปประเทศอียิปต์ เป็นต้น

พระกุมารประทับที่อียิปต์หลายปีจนกระทั่งกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ แต่พบว่ากษัตริย์ที่ครองราชย์แทนก็ไม่น่าไว้วางใจ โยเซฟจึงพาครอบครัวไปอยู่เมืองนาซาเร็ธ ซึ่งตรงกับคำทำนายอีกว่า พระองค์จะถูกเรียกว่าเป็นชาวนาซาเร็ธ

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา เป็นบุตรของเศคาริยาห์และนางเอลีซาเบธอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร แต่งตัวด้วยเสื้อขนอูฐ รับประทานผักแตงกับน้ำผึ้งป่า ท่านประกาศว่า พระผู้ไถ่กำลังจะเสด็จมา ท่านได้ทำพิธีบัพติศมาให้แก่พระเยซูในแม่น้ำจอร์แดน ศิษย์ของยอห์นหลายคนได้กลายมาเป็นศิษย์ของพระเยซู และภายหลังยอห์นถูกกษัตริย์เฮโรดจับขังคุกและตัดศีรษะในที่สุด

ครั้นพระเยซูทรงพระชนมายุได้ 12 พรรษา โยเซฟและนางมารีย์ ได้พาพระองค์ไปที่กรุงเยรูซาเล็ม การไปกรุงเยรูซาเล็มเป็น

ขนบธรรมเนียมของชาวยิวที่อยู่ห่างไกลเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ในการเลี้ยงเทศกาลปัสกาทุกๆ ปี โดยร่วมทางกันไปเป็นขบวน ขากลับโยเซฟและนางมารีย์ไม่พบพระเยซูในขบวนญาติ ๆ จึงกลับไปหาที่กรุงเยรูซาเล็ม หาอยู่ 3 วันจึงพบพระเยซูประทับในพระวิหารทรงกำลังนั่งอยู่ท่ามกลางพวกนักปราชญ์และอธิบายพระคัมภีร์

พระเยซูทรงยืนยันกับโยเซฟและนางมารีย์ว่า “ท่านทั้งหลายทำไม ท่านไม่ทราบหรือว่า ฉันต้องกระทำพระราชกิจแห่งพระบิดาของฉัน” พระเยซูเสด็จกลับบ้าน ทรงนบนอบและเชื่อฟังบิดามารดา พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกายและเป็นที่ชอบจำเพาะพระพักต์พระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย”

ครั้นพระองค์ทรงพระชนมายุ 30 พรรษาขณะนั้น ยอห์น เทศนาให้ผู้คนว่า “จงเตรียมมรรคาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป”

พระเยซูรับบัพติศมาแล้ว พระองค์เสด็จไปยังที่เปลี่ยว ทรงอดอาหารและอธิฐาน 40 วัน มารมาทดลองพระองค์แต่พระองค์ก็ทรงเอาชนะการทดลองได้ทุกประการ

พระเยซู ทรงเริ่มต้นเทศนาและแสดงพระองค์อย่างเปิดเผย เมื่อพระองค์มีพระชนมายุ 30 พรรษาแล้ว ทรงเทศนาที่ทะเลสาบกาลิลีเป็นส่วนใหญ่ และไปที่กรุงเยรูซาเลมอย่างน้อย 3 ครั้ง ระหว่างนั้นได้กลับไปเทศนาที่บ้านเกิดเมืองนาซาเร็ธ

คำสอนของพระเยซู มีลักษณะอธิบายความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า ที่ไม่มีใครเคยรู้มาก่อน นำความประหลาดใจและความเข้าใจมาสู่คนในยุคนั้น เป็นคำสอนที่ทำให้กฎหมายต่าง ๆ และพระคัมภีร์ของชาวยิว สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วนมากขึ้น

นอกจากการสอนแล้วพระองค์ทรงกระทำการมหัศจรรย์ และการมหัศจรรย์ของพระองค์นั้นมีจุดประสงค์เพื่อเป็น “เครื่องหมาย” มิใช่การแสดงอิทธิฤทธิ์ เครื่องหมายในที่นี้ก็คือ อาณาจักรของพระเจ้า ได้เข้ามาอยู่ในโลกแล้ว การอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำที่สำคัญคือ การที่พระองค์ทำให้คนตายกลับฟื้นคืนชีพ คนตาบอดกลับเห็นได้ คนเจ็บป่วยหายโรค เท่านั้นยังไม่พอพระองค์เองทรงได้ฟื้นกลับเป็นขึ้นมา และทรงพระชนม์อยู่ อันเป็นการยืนยันว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ ประทานการบังเกิดใหม่ให้แก่มวลมนุษย์

พระองค์ทรงเรียกอัครสาวกจากชาวประมงคนเก็บภาษีและอื่น ๆ รวมทั้งสิ้น 12 คน คือ 1. ซีโมนเปโตร 2. อันดรูว์ (น้องชายของเปโตร) 3. ยากอบ (บุตรชายเศเบดี) 4. ยอห์น (น้องชายของยากอบ) 5. ఫิลิป 6. บาร์โธโลมิว 7. โธมัส 8. มัทธิว (เลวี) 9. ยากอบ (บุตรชายอัลเฟอัส) 10. เลเบเลอัส (ธัดเดอัส) 11. ซีโมนเศโลเท (ชาวคานาอัน) 12. ยูดาส อิสคาริโอท (ผู้ที่ได้ทรยศพระองค์นั้น) แต่ก็ยังมีลูกศิษย์อีกเป็นจำนวนมากตลอด 3 ปีที่อยู่ด้วยกันนั้น ทั้ง 12 คนไม่ค่อยเข้าใจคำสอน และกิจการของพระเยซู แต่ทุกคนก็เป็นพยานยืนยันถึงชีวิตและการอัศจรรย์ของพระองค์ เมื่อพระเยซูถูกจับและถูกทรมาน อัครสาวกหนีพระองค์ไปหมด แต่หลังจากพระองค์เสด็จกลับฟื้นคืนพระชนม์แล้ว

พระวิญญูณบริสุทธิได้ทำให้พวกสาวกเข้าใจในคำสอนทุกข้อ และมีความกล้าหาญ และเริ่มต้นการเทศนาสั่งสอน

มีกลุ่มบุคคลที่เรียกว่าพวกฟาริสี สะดูสี และธรรมาจารย์ เป็นศัตรูกับพระเยซู ตลอดเวลาพวกเขาหาโอกาสจับผิด กลั่นแกล้ง และหาเรื่อง ที่สุดพระเยซูถูกพิพากษาและถูกตรึงจนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจของอาณาจักรโรมัน

พระเยซูถูกจับในสวนเกทเซมนีโดยทหารโรมันร่วมมือกับ ยูดาส อิสคาริโอท สาวกผู้ซึ่งทรยศพระองค์นั้น แต่ภายหลังเขาเกิดความกลัว จึงแขวนคอตัวเองตายที่ต้นไม้ในขณะที่เปโตรผู้ปฏิเสธไม่รู้จักพระองค์ถึง 3 ครั้ง เป็นทุกข์เสียใจและกลับใจ โดยภายหลังได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนมากมาย

ระหว่างหนทางไปสู่เนินกลโกธา (เนินหัวกะโหลก) พระเยซูทรงแบกไม้กางเขนและได้รับการทรมานอย่างสาหัส พระองค์ทรงพบชาวไซรินคนหนึ่งชื่อ ซีโมน ซึ่งถูกจับให้มาช่วยแบกไม้กางเขน พระองค์ทรงพบกับกลุ่มสตรีที่รักและศรัทธาพระองค์แห่งกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงบอกให้พวกเธอเป็นทุกข์และร้องไห้เพื่อตัวเองและลูก ๆ ของเธอ และยังทรงพบปะกับนางมารีย์มารดา ผู้ซึ่งติดตามพระองค์ไปจนถึงเนินพร้อมกับศิษย์ชื่อยอห์น หลังจากในทุกสิ่งสำเร็จตามพระคัมภีร์ พระองค์จึงทรงสิ้นพระชนม์

เมื่อใกล้สิ้นพระชนม์ เพื่อให้สำเร็จตามพระคัมภีร์ พระองค์ตรัสว่าเรากระหายน้ำ ทหารจึงเอาฟองน้ำชุบน้ำองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายไม้

ยื่นให้พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงรับแล้วจึงตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” แล้วทรงก้มพระเศียรปล่อยพระวิญญาณจิตออกไปและทรงสิ้นพระชนม์

ขณะนั้นม่านในพระวิหารได้ฉีกขาดด้วยตัวเองจากบนลงล่าง ท้องฟ้าทั่วกรุงเยรูซาเล็มมืดมัว ทหารที่อยู่ที่นั่นกล่าวว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า” ที่พระเศียรของพระองค์มีป้ายเขียนว่า “เยชูชานาซาเรธ กษัตริย์ของชาวยิว” บรรดาปุโรหิตและชาวยิวทั้งถึงปิลาทว่า “ขออย่าเขียนว่า กษัตริย์ของพวกยิว” แต่ขอเขียนว่า “คนนี้บอกว่า เราเป็นกษัตริย์ของพวกยิว” แต่ปิลาทตอบว่า “สิ่งใดที่เราเขียนแล้วก็แล้วไป”

พระองค์สิ้นพระชนม์วันศุกร์ ครั้นถึงเช้าตรู่วันอาทิตย์ มารีย์มัгдаลา กับเพื่อน ๆ ได้นำเครื่องหอมเพื่อมาชโลมพระศพพระเยซู ซึ่งถูกฝังไว้ในอุโมงค์และปิดด้วยแผ่นหินใหญ่ แต่เมื่อพวกเธอไปถึง แผ่นหินได้ถูกเปิดเลื่อนออกไปแล้ว ทั้งหมดจึงเข้าไปดูก็พบชายหนุ่มผู้หนึ่งสวมชุดสีขาว พวกนางตกใจกลัวมาก หนุ่มนั้นกล่าวว่า “พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไมเล่า พระองค์ไม่อยู่ที่นี่ พระองค์เสด็จกลับเป็นขึ้นมาแล้วไม่อยู่ที่นี่หรอก” มีผ้าที่ใช้พันพระศพพระเยซูวางอยู่ตรงนั้นและผ้าที่ใช้พันพระเศียรพันวางอยู่ที่หนึ่งต่างหาก ทูตสวรรค์กล่าวต่อไปว่า “จงไปบอกพวกเปโตรและสาวกว่าพระองค์เสด็จไปรอพวกเขาที่กาลิลี” สตรีเหล่านั้นรีบออกจากอุโมงค์

พออัครสาวกได้พบพระเยซูที่แคว้นกาลิลี พระองค์ทรงปรากฏองค์และอยู่กับพวกเขาเป็นเวลา 40 วัน พระองค์ตรัสสั่งพวกเขาว่า

“อุทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดาพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก” แล้วพระองค์จึงเสด็จขึ้นสวรรค์ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

ในวันเพนเทคอสเต พวกสาวกจึงมารวมใจอยู่ในที่แห่งเดียวกัน มีเปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขาและกระจายอยู่บนเขาสิ้นทุกคน เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เปโตรจึงกล่าวกับฝูงชน ซึ่งขณะนั้นมาจากหลายชาติหลายภาษา ท่านได้เทศนาถึงพระเยซูด้วยภาษาฮีบรู แต่ทุกคนที่ฟังได้ยินเป็นภาษาของตน ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกประมาณ 3,000 คน

ต่อจากนั้น บรรดาอัครสาวกจึงแยกย้ายกันไปเทศนาสั่งสอนตามที่แตกต่างกัน โทมัสไปประกาศที่อินเดีย ยอห์นไปอยู่ประเทศกรีก เปาโลประกาศให้คนต่างชาติต่างศาสนาที่ไม่ใช่ชาวยิว อัครสาวกส่วนใหญ่ยอมพลีชีพเพื่อประกาศพระนามพระเจ้า

คำพยาน

ข่าวประเสริฐ

1โครินธ์15:3-4 (3) เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศ แก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของ เราทั้งหลายตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์(4) และทรงถูกฝังไว้แล้ววันที่สาม พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

คุณเคยได้ยินเรื่องข่าวประเสริฐไหม ถ้าเคยได้ยินคุณเข้าใจไหม ว่าข่าวประเสริฐคืออะไร?

คำตอบ ข่าวประเสริฐคือ ข่าวดีสำหรับคนตาย เป็นทางเดียว ที่เขาจะได้รับโอกาส กลับมามีชีวิต

ให้เราทำความเข้าใจ เกี่ยวกับชีวิตของเราก่อน
พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้มีชีวิตอยู่สองฝ่าย 1. วิญญาณ 2. เนื้อหนัง (วิญญาณเรามาจากสวรรค์)

ปฐมกาล2:7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็น จิตวิญญาณมีชีวิตอยู่

พระเจ้าทดสอบจิตใจมนุษย์ ให้เขาเลือกระหว่างชีวิตกับความ ตายและมนุษย์ก็ได้เลือกความตาย

- ฝ่ายวิญญาณตายทันที (ถูกแยกออกจากพระเจ้า)
- ฝ่ายเนื้อหนังมีเวลา (ต้องตายและกลับไปเป็นดิน) เพราะพระเจ้าสร้างฝ่ายเนื้อหนังเรามาจากดิน

ปฐมกาล 2:16-17 (16) พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “บรรดาต้นไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด (17) แต่ต้นไม้แห่งความรู้อันรู้ชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใดเจ้าจะตายแน่ในวันนั้น”

ปัญหาใหญ่ของมนุษย์คือ **ความตาย** (ตายฝ่ายวิญญาณทันที และตายฝ่ายเนื้อหนังตามกาลเวลา)

มนุษย์แก้ปัญหานี้ไม่ได้

พระเจ้าเท่านั้นที่จะแก้ปัญหานี้ได้ พระเจ้าได้แสดงความรักต่อมนุษย์ เสด็จเข้ามาในโลก คือพระเยซู มาเพื่อแก้ปัญหายุ่งยากของมนุษย์

เอเฟซัส 2:1 พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป

ฝ่ายวิญญาณนั้นมนุษย์ทุกคน เป็นคนตาย

ฝ่ายเนื้อหนังมนุษย์ทุกคน เป็นคนบาป

โรม 3:23 เหตุว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า

พระเยซูบอกวิธีแก้ปัญหานี้ กลับใจเสียใหม่และเชื่อในข่าวประเสริฐ

กลับใจเสียใหม่คือ ปฏิเสธความเชื่อเก่า จากการเชื่อในตัวเอง จากการเชื่อในผี หรือจากการเชื่อในศาสนา เพราะเชื่อในสิ่งเหล่านี้ มันช่วยเราให้รอดพ้นจากการพิพากษาในนรกไม่ได้

มาระโก 1:15 และตรัสว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และอาณาจักรของพระเจ้าย่อมมาใกล้แล้ว ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด”

ข่าวประเสริฐมีสามส่วน

ส่วนที่ 1. พระเยซูยอมตายที่กางเขน (ไม้กางเขนจัดการเรื่องความบาป) เพื่อใช้หนี้บาปแทนเรา และทำให้เราได้กลับคืนดีกันกับพระเจ้า

ส่วนที่ 2. พระเยซูถูกฝังไว้

ส่วนที่ 3. พระองค์ทรงฟื้นในวันที่สาม (การคืนพระชนม์จัดการเรื่องความตาย) เพื่อให้เราได้เกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณและกลับมามีชีวิตใหม่เป็นลูกของพระเจ้า และจะอยู่ในสวรรค์นิรันดร์เมื่อถึงกาลเวลาของฝ่ายเนื้อหนังจบลง 1โครินธ์ 15:3-4 (3) เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ (4) และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

เรื่องของพระเยซูไม่ได้เป็นศาสนา แต่เป็นเรื่อง ความรัก
 ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์
 ข้าวประเสริฐ เป็นข่าวดีสำหรับคนตาย เป็นทางเดียวที่เขาจะได้รับ
 โอกาสกลับมามีชีวิต

สรุป วันนี้ ได้ฟังเรื่องนี้แล้ว

- เราเป็นคนตายฝ่ายจิตวิญญาณไหม?

- เราเป็นคนบาปฝ่ายเนื้อหนังไหม?

ถ้าเป็น แสดงว่าเรามีปัญหาใหญ่ที่สุดอยู่

อยากให้พระเยซูแก้ปัญหานี้ไหม?

จงกลับใจเสียใหม่จากความเชื่อเก่า จากการพึ่งตัวเอง จากการพึ่งผี
 หรือจากการพึ่งศาสนาแล้วมาพึ่งในข่าวประเสริฐของพระเยซู

คือ ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด โดยยอมรับด้วยปาก
 ว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเชื่อด้วยใจ ในข่าวประเสริฐ
 คุณยอมรับไหมว่า พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (ยอมรับด้วยปาก)
 พระเยซูตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปแทนเรา คุณเชื่อไหม? (เชื่อ
 ด้วยใจ)

วิธีรับความรอด

โรม10:9 คือถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่าพระเยซูทรงเป็น
 องค์พระผู้เป็นเจ้าและเชื่อจิตใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชুবพระองค์ให้
 เป็นขึ้นมาจากความตายท่านจะรอด

พระองค์ถูกฝังไว้ในอุโมงค์ฝังศพ วันที่สาม พระองค์ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย ขณะนี้ทรงพระชนม์อยู่บนสวรรค์ (คุณเชื่อไหม?)
ยอห์น 3:16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

- ถ้าคุณเชื่อเช่นนั้นแล้ว ขอแสดงความยินดีกับคุณด้วย คุณได้รับความรักของพระเจ้าแล้ว
- ทันทีที่พระเจ้าทรงประทานความรอดให้ คุณได้รับความรอดพ้นจากการพิพากษาในนรกแล้ว

ยอห์น 3:18 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ แต่ผู้ที่มิได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามิได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า

ทันทีที่ได้รับการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ คุณได้รับสิทธิอำนาจเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว

ยอห์น 3:3 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้”

ยอห์น 1:12 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตรพระเจ้าคือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์

ทันทีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าประทับตราเป็นเครื่องหมายให้คุณได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่กับคุณตลอดไป

เอเฟซัส 1:13 และในพระองค์นั้นท่านทั้งหลายก็ได้วางใจเช่นเดียวกันเมื่อท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริงคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่านและได้เชื่อในพระองค์แล้วด้วย ท่านก็ได้รับการผนึกตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา

- เวลาคุณจากโลกนี้ไป คุณก็จะได้อยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์ทันที เอเมน

1ยอห์น 5:13 ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้เขียนมาถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านทั้งหลายจะรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์ และเพื่อท่านจะได้เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า

ความเชื่ออย่างไร ทำให้รอดได้?

- คริสตจักรหลายแห่งใช้วิธีประกาศ โดยให้พี่น้องพาคนมาที่คริสตจักร เป็นการให้โอกาสแก่เขา แทนที่เราจะประกาศข่าวประเสริฐกับเขาก่อน แต่เรากลับพาเขาเข้าไปคริสตจักรก่อน

- เมื่อเราทำเช่นนั้น สิ่งแรกที่คนนั้นได้รับ คือ กิจกรรมของคริสตจักร เขาได้พบกับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป เช่นมีการร้องเพลง การนมัสการ การต้อนรับที่อบอุ่นและพิธีกรรมอื่น ๆ เมื่อเขาเห็นว่ามันน่าสนใจ เขาก็รับเชื่อ (บ่อยครั้งเราไม่รู้ว่าเขาเชื่ออะไรจริง ๆ เขาเชื่อในสิ่งที่เห็นในคริสตจักร หรือเชื่อในพระเยซูอย่างแท้จริง ก็ไม่มีใครสามารถรู้ได้เลย จนกว่าจะถามเรื่องความรอดกับเขา ก็จะรู้ว่าเขาเชื่ออะไร)

- หลังจากนั้น คริสตจักรก็จะให้เขาเข้าชั้นเรียน “ผู้เชื่อใหม่”

- และในชั้นเรียนนี้เองที่จะเป็นตัววัดว่าเขาจะได้รับบัพติสมา

หรือไม่ โดยดูที่การดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่เปลี่ยนแปลงไปตามที่เรียนหรือไม่ถ้าเปลี่ยนแปลงและเรียนจบ ก็จะได้รับบัณฑิตมาเข้าเป็น “สมาชิก” สมบูรณ์ของคริสตจักรโดยให้เหตุผลว่า จะให้บัณฑิตได้นั้นเราต้องได้คริสเตียนที่มีคุณภาพ บังเกิดใหม่โดยให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ที่เราใช้ตัดสิน ไม่สามารถใช้ออกได้เลยว่าคนนั้น “บังเกิดใหม่” หรือยัง เวลา บทเรียน บัณฑิตมา ของประทาน การนมัสการ กิจกรรมต่าง ๆ ไม่ใช่สิ่งที่พิสูจน์การบังเกิดใหม่ ความเชื่อที่ถูกต้องต่างหากพิสูจน์ว่าคนนั้นบังเกิดใหม่และรอดแล้ว

ปัจจุบันนี้ เราเห็นว่าวิธีประกาศ แตกต่างจากคริสตจักรแห่งพระเยซูคริสต์ในพระธรรมกิจการ เราเรียงลำดับสิ่งที่เราเห็นว่าเกี่ยวกับเรา เกี่ยวกับคริสตจักรมาก่อนเสมอ แล้วพระกิตติคุณแห่งความรอดจึงสอนทีหลัง ทุกอย่างจะต้องมีเราเป็นเอกเสมอ ไม่รู้ทำไม?

เมื่อเป็นเช่นนี้ เมื่อเวลาผ่านไป เขาเติบโตในกิจกรรมของคริสตจักรมากเท่าไร เขาก็จะอ่อนแอในความเชื่อที่แท้จริงน้อยลงเท่านั้น (ถามเรื่องกิจกรรมของคริสตจักร ตอบได้ถามเรื่องความรอด ตอบไม่ได้)

เมื่อเราถามคริสเตียนปัจจุบัน ความรอดคืออะไร? หรือเชื่ออย่างไรถึงรอด จึงไม่ค่อยมีคนกล้าตอบจริง ๆ มักจะอ้าอึ้ง เพราะไม่แน่ใจ หรือไม่ก็ไม่กล้าฟันธง เพราะสับสนหรือเพราะงงตั้งแต่แรกที่ได้รับเชื่อ

คริสเตียนมักจะมีคำตอบคล้ายกันว่า “เราเป็นคนบาป ตอนนี้เราเชื่อพระเจ้า ได้รับการอภัยโทษ ตอนนี้รอดแล้ว โดยไม่กางเขนที่อภัยโทษบาป” เมื่อเรามาคริสตจักรเราจะช่วยกันและกันให้รักษาความรอดนี้ ถ้าเรามานมัสการร่วมกันเราจะรู้จักพระเจ้ามากขึ้น เราจะเข้มแข็งขึ้น เพราะเราจะช่วยกันในพระวิญญาณ ถ้าสรุปจากคำตอบนี้ เราสามารถจะพูดเป็นประโยคประมาณนี้ว่า “ไม่กางเขนช่วยให้เรารอด-คริสตจักรช่วยเรารักษาความรอด” (ตรงนี้แหละความเชื่อผิดที่เข้ามาในคริสตจักร) นี่เป็นกิตติคุณแค่ครั้งเดียว ที่ใช้สอนกันเป็นประจำใน คริสตจักรจนฝังรากลึกยากที่จะเยียวยาแก้ไข เพราะเรามุ่งอยู่แต่ที่จะให้คนเปลี่ยนแปลง

- การเปลี่ยนแปลงไม่ทำให้คนถึงความรอด
- การเปลี่ยนใหม่จากข้างในต่างหากทำให้คนถึงความรอด
- ความรอดจึงมาจากการเปลี่ยนแปลงจิตใจภายใน ไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตภายนอก
- เราต้องเรียงลำดับให้ถูกต้องให้เขาได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจภายในก่อน จึงค่อยนำเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตภายนอก ซึ่งเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ สิ่งภายนอกจะมาเองครับ เมื่อเขารอดจริง ๆ แล้ว เขาจะทนต่อการเร้าใจ ในพระวิญญาณไม่ไหว จะล้นออกมาเป็นการสรรเสริญเองครับ จะทำทุกอย่างโดยมีพระวิญญาณเร้าใจภายใน ของประทานแห่งพระวิญญาณจะออกมาโดยไม่ต้องมีการรับเพราะมีอยู่จากข้างใน ไม่ใช่ “เจิม” เข้าไปจากข้างนอก

คริสเตียนเชื่ออย่างไรจึงจะรอด ความเชื่อแบบไหน เชื่ออะไร
ที่ทำให้เกิดความรอด

ทุกครั้งที่เวลาเราประกาศข่าวประเสริฐสิ่งที่เรา “ลืม” คือพูดถึงข่าวดีของ
พระคริสต์ไม่ครบถ้วน

- เราได้พูดเรื่องมนุษย์ทุกคนเป็นคนตายแล้วฝ่ายวิญญาณ หรือ
ไม่?
- ส่วนมากที่เห็นมาก็จะบอกว่ามนุษย์ทุกคนเป็นคนบาปส่วน
เดียว เท่านั้น
- แต่พระเจ้าเห็นคนไม่เชื่อเป็น “คนตาย”

เอเฟซัส 2.1 พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่า
ท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป

พระคัมภีร์ยืนยันไว้ใน พระธรรมโรม, ฮีบรู, โคโลสี บทที่ 2 และ
จะว่าไปแล้วเขียนไว้ตลอดทั้งพันธสัญญาใหม่ว่า มนุษย์นั้นตายแล้ว
เพราะบาปของตน เมื่ออาดัมกินผลไม้

ปฐมกาล 3:3 แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน
พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย”

พระคัมภีร์ กล่าวว่า อาดัมนั้น ตายแต่อาดัมยังเดินอยู่อีกหลาย
ร้อยปีจึงจะตาย

- แต่พระเจ้าเห็นว่า อาดัมนั้น ตายแล้ว คือ ตายฝ่ายวิญญาณ
นั่นเอง

- ในสายพระเนตรของพระเจ้า มนุษย์ผู้ใด ไม่มีวิญญาณของพระองค์ประทับอยู่ มนุษย์นั้น “ตายแล้ว” และเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าพรากรจากมนุษย์ในสายตาของพระเจ้า มนุษย์นั้นตายแล้ว และยังคงสภาพตายอยู่ จนกว่าจะรับพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง

โรม 5:12-21 (12) เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลก เพราะคน ๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้นและความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคนเพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป (13) บาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนมีพระราชบัญญัติแต่ที่ใดไม่มีพระราชบัญญัติก็ไม่ถือว่า มีบาป (14) อย่างไรก็ตามความตายก็ได้ครอบงำตลอดมาตั้งแต่อาดัม จนถึงโมเสส แม้คนที่มิได้ทำบาปอย่างเดียวกับการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง (15) แต่ของประทานแห่งพระคุณนั้นหาเป็นเช่นความละเมิดนั้นไม่ เพราะว่าถ้าคนเป็นอันมากต้องตายเพราะการละเมิดของคน ๆ เดียว มากยิ่งกว่านั้น พระคุณของพระเจ้าและของประทานโดยพระคุณของพระองค์ผู้เดียวนั้น คือพระเยซูคริสต์ก็มีบริบูรณ์แก่คนเป็นอันมาก (16) และของประทานนั้นก็ไม่เหมือนกับผลซึ่งเกิดจากบาปของคนนั้นคนเดียว เพราะว่าการพิพากษาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการละเมิดเพียงครั้งเดียวนั้น ได้นำไปสู่การลงโทษแต่ของประทานภายหลังการละเมิดหลายครั้งนั้นนำไปสู่ความชอบธรรม (17) เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียวเป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะต้องชีวิตและครอบครอง โดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์ (18) ฉะนั้นการพิพากษาลงโทษได้มา

ถึงคนทั้งปวงเพราะการละเมิดของคน ๆ เดียวฉันใด ความชอบธรรมของพระองค์ผู้เดียวก็นำของประทานแห่งพระคุณมาถึงทุกคนฉันนั้น คือความชอบธรรมแห่งชีวิต (19) เพราะว่าคนเป็นอันมากเป็นคนบาปเพราะคน ๆ เดียวที่มีได้เชื่อฟังฉันใด คนเป็นอันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังนั้น (20) เมื่อมีพระราชบัญญัติก็ทำให้มีการละเมิด พระราชบัญญัติปรากฏมากขึ้น แต่ที่ใดมีบาปปรากฏมากขึ้น ที่นั่นพระคุณก็จะไพบูลย์ยิ่งขึ้น (21) เพื่อว่าบาปได้ครอบงำทำให้ถึงซึ่งความตายฉันใด พระคุณก็ครอบงำด้วยความชอบธรรมให้ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร์ โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉันนั้น

จึงว่า อาดัมได้ตายและมนุษย์ทุกจึงตายตามอาดัมด้วย เพราะบาปและโคโลสี กับ เอเฟซัสบทที่ 2 ก็ว่าเพราะเราได้ตายในการบาปของเรามนุษย์นั้นเป็นคนบาป ถูกต้องแล้วครับ แต่มนุษย์มีปัญหาที่หนักหน่วงกว่านั้นมาก คือ มนุษย์เป็นคนตาย ในสายพระเนตรพระเจ้า

เมื่อเราเห็นเขาแค่เป็นคนบาป เราจึงประกาศแต่เรื่องไม้กางเขน เพราะเราเองก็รับทราบมาแค่ครั้งเดียวคือ ไม้กางเขนอภัยบาปแต่พระกิตติคุณที่อัครสาวกในพระธรรมกิจการและ อ.เปาโล ประกาศเมื่อใดล้วนแล้วแต่มีสองส่วนทุกครั้งเสมอ คือ การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ถูกฝังไว้ และการคืนพระชนม์ในสามวัน

เมื่อเราไม่เห็นคนไม่เชื่อเป็นคนตาย เราจึงลืมนึกที่จะแจ้งให้ทราบว่าเขาเป็นคนตายเราจึงลืมนึกถึงที่คนตายต้องการ!

คนตายต้องการอะไรครับ? สิ่งเดียวที่คนตายต้องการ คือ ชีวิต คือชีวิต คือชีวิต เท่านั้น เขาไม่ได้ต้องการการเปลี่ยนแปลง ไม่ต้องการวิถีชีวิตใหม่ ไม่ได้ต้องการโบสถ์ หรือการนมัสการแบบใด ๆ เขาต้องการชีวิตก่อน เราต้องแนะนำทางให้เขาได้ชีวิตครับ

คนตายนั้นเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างไรก็ยังเป็นคนตายอยู่เสมอ จนมัสการก็พันครั้งหลับตาหรือลืมตา ดั่งหรือเงียบ มาโบสถ์ทุกวัน ก็ยังคงสภาพเป็นคนตายอยู่ดี

อาจรู้สึกมีความสุข เมื่อได้ร้องเพลง อาจเข้าใจ อาจร้องไห้ อาจซาบซึ้ง อาจประทับใจ แต่คนยังตายอยู่ดี คนตายนั้นต้องการชีวิตก่อนเป็นอันดับแรกครับ อย่างอื่นว่ากันทีหลังเรียงลำดับให้ถูก

ชีวิตนั้นได้มาจากไหนหรือ? ชีวิตฝ่ายวิญญาณได้มาจากทางเดียว คือ จากชีวิตที่คืน พระชนม์ ของพระเยซูคริสต์ครับ คนที่จะรอดได้นั้น ต้องเชื่อทั้งสองส่วนของพระกิตติคุณครับ คือการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ถูกฝังไว้ และการคืนพระชนม์ในสามวัน

ถ้าผมกล่าวว่า: “ท่านไม่ได้รับรอดด้วยไม้กางเขน แต่รอดด้วยการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ท่านได้รับการคืนดีและการยกโทษบาปจากไม้กางเขน แต่ได้รับความรอดด้วยการคืนพระชนม์

- ไม้กางเขนช่วยท่านเรื่องความผิดบาปและการที่ท่านได้คืนดีกับพระเจ้า

- แต่การคืนพระชนม์ของพระคริสต์ช่วยท่านเรื่องที่ท่านตาย เพราะว่าก่อนท่านรับพระเยซูท่านไม่ได้เป็นแต่เพียงคนบาป แต่ท่านเป็นคนตายฝ่ายวิญญาณ “ท่านว่าผมพุดถูกหรือไม่?

นี่คือความจริงอีกครั้งหนึ่งของพระกิตติคุณซึ่งมีฤทธิ์เดชช่วยชีวิตคนที่เชื่อให้รอดได้ พวกยิวก่อน และพวกต่างชาติด้วย และซึ่งจะเติมเขาให้เต็ม ความจริงนี้จะปลดปล่อยเขา เมื่อเขาเข้าใจ “การยกโทษที่สิ้นสุดสมบูรณ์และความจริง แห่งการคืนพระชนม์” นี่คือนพระกิตติคุณแห่งความรอดครับ จาก 1 โครินธ์ 15: 1-4 (1) ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ (2) และซึ่งทำให้ท่านรอดด้วย ถ้าท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไรประโยชน์ (3) เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ (4) และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

นั่นลองอ่านดูดี ๆ นะครับ พระกิตติคุณมีสองส่วน ครบสมบูรณ์นี้ นำไปสู่ความรอด โดยความเชื่อ

เพราะความบาปของท่าน จึงมีโทษและโทษของความบาปคือความตาย ท่านจึงเป็นคนตายฝ่ายวิญญาณ

- พระเยซูคริสต์ตายบนไม้กางเขนเพื่ออภัยบาปให้แก่ท่าน การยกโทษบาปจึงบังเกิดขึ้นสมบูรณ์บนไม้กางเขน

- พระเยซูได้จัดการเรื่องบาปไปแล้ว แต่ท่านยังมีปัญหาอีกอย่างที่ยิ่งใหญ่กว่าความบาปเพราะว่าท่านยังเป็นคนตายอยู่ และสิ่งที่คนตายต้องการคือชีวิต ท่านต้องการชีวิต ชีวิตนั้นได้มาจากที่เดียวคือ การคืนพระชนม์ของพระเยซู ซึ่งจัดการเรื่องความตายของท่าน เมื่อท่านรับเอาพระเยซู ท่านรับเอาชีวิตที่คืนพระชนม์ของพระองค์ เข้าสู่คนตายฝ่ายวิญญาณเช่นท่าน พระองค์จึงทำให้ท่านเป็นขึ้นมาใหม่ ฝ่ายวิญญาณ มีชีวิตใหม่ เป็นชีวิตนิรันดร์ คือความรอด คือรอดจากความตายนิรันดร์ ถ้าท่านรับเชื่อว่า พระเยซูตายเพื่อท่านบนไม้กางเขนเพื่อยกโทษบาป และพระเยซูได้เป็นขึ้นมาจากความตายเพื่อให้ชีวิตแก่คนที่ตายไปแล้วเช่นท่าน ท่านจะรอด โรม 10:9 คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่าพระเยซูทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตายท่านจะรอด

จากคำถามที่ว่า เรารอดด้วยสิ่งใดหรือความเชื่ออย่างไรช่วยให้อรอดได้?

คำตอบคือ เรารอดด้วยความเชื่อว่าพระเยซูได้ทำสามสิ่งคือตายและถูกฝังไว้ แล้วก็ฟื้นขึ้นจากตาย จะอย่างไรอย่างหนึ่ง ไม่ได้ ต้องมีทั้งสองอย่างเสมอ!

- การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูยกโทษบาปให้เรา ทำให้เราคืนดีกับพระเจ้า

- ถ้าวอดโดยไม้กางเขนอย่างเดียว (เหมือนที่เราเคยสอน) ทุกคนก็รอดสิ! เพราะพระเยซูยกบาปทุกคน เพราะพระองค์ได้ยกบาป

ของ “โลก” คือทุกคนให้คืนดีกันกับพระเจ้า ถ้าพระองค์ยกบาปให้ทุกคนในโลกไปแล้ว ทุกคนก็รอดสิ!

2 โครินธ์ 5:19 คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา

- ไม่ใช่ เพราะเราเห็นว่าไม่ใช่ทุกคนที่รอด ถึงแม้ว่าทุกคนในโลกจะคืนดีกับพระเจ้าทางพระคริสต์แล้ว **2 โครินธ์ 5:18-19** ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เรารับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน (19) คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา

เพราะปัญหาของมนุษย์ไม่ได้อยู่ที่ว่าบาปอย่างเดียว มนุษย์ยังมีปัญหาใหญ่กว่านั้น ที่ต้องแก้คือ มนุษย์ที่ยังตายอยู่ **เอเฟซัส 2:5** ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป พระองค์ยังทรงกระทำให้เราใช้ชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ)

เราต้องการชีวิตเราจึงจะรอดได้ โดยรับชีวิตที่เป็นขึ้นจากตายของพระเยซู รับพระคริสต์คือ รับชีวิตของพระองค์เข้ามาอยู่ในเรา **ถาวร กาลาเทีย 2:20** ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ข้าพเจ้า

ดำเนินอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้าและได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า

- นั่นคือความรอด เราคืนดีกับพระเจ้าโดยไม่กางเขน โดยความตายของพระเยซู โรม 5:8-9 (8) แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา (9) เพราะเหตุนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้ว โดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นเราจะพ้นจากพระพิโรธโดยพระองค์

และเรารอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์ โรม 5:10 เพราะถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่ โรมบทที่ 8:11 แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่านเป็นขึ้นมาใหม่ด้วย โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

ยืนยันอย่างนี้ว่า “ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่านเป็นขึ้นมาใหม่ โดยเดชแห่งพระวิญญาณขององค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในเราทั้งหลาย”

หมายความว่า ความรอดคือการสวมทับด้วยพระวิญญาณของพระองค์เข้าสู่คนตายแบบเรา เราจึง “ฟื้น” การ “ฟื้นจากความตาย

ฝ่ายวิญญาณ” นั่นคือความรอดนี้ตอบคำถาม ของคริสเตียนส่วนมาก
ที่ว่า “เป็นคริสเตียนแท้ดูที่ไหน?”

- ดูที่นี้ครับ ดูว่ามีพระวิญญาณของพระคริสต์อยู่ข้างในหรือ
เปล่า ถ้ามีผู้นั้นเป็นของพระองค์ถ้าไม่มีผู้นั้นไม่ได้เป็นของพระองค์
ครับ โรม 8:9 ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย
จริง ๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้
ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์

- เมื่อมีพระวิญญาณจึงรอดจากความตาย

จึงกล่าวได้ว่า ไม้กางเขน ทำให้เราได้ “การคืนดีและการยกโทษ
บาป” แต่การคืนพระชนม์ ทำให้เราได้ “ชีวิต” นั่นเอง

- การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน จัดการเรื่องบาปให้หมดสิ้น
นิรันดร์

- การคืนพระชนม์ จัดการเรื่องความตายฝ่ายวิญญาณให้
หมดไป ให้เป็น คนมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ ตรงนี้แหละ คือความรอด
คือรอดจากการตายนิรันดร์ เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์นั่นเอง

เมื่อเราประกาศ ต้องประกาศความรอดแบบนี้ครับ:

เมื่อเขารับพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า และพระองค์สิ้นพระชนม์
บนไม้กางเขนและคืนพระชนม์ เขาจะรอด เพราะว่าการสิ้นพระชนม์
บนไม้กางเขนนั่นทำให้เขาตายไป จากกฎแห่งความบาป และความ
ตาย คือได้รับการคืนดี และการคืนพระชนม์นั้นมีฤทธิ์เดชให้เขา

กลับฟื้นขึ้นมาจากการตาย คือรอดจากการตาย โดยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์
ของพระเยซูเข้าสู่รวมทับอยู่ในชีวิตของเขาถาวร

โคโลสี 1:28 พระองค์นั้นแหละเราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุก
คนและสั่งสอนทุกคนโดยใช้สติปัญญาทุกอย่าง เพื่อเราจะได้ถวายทุกคน
ให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระเยซูคริสต์

และนี่คือนัยยะแห่งการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใน
บริบทที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ครับ ไม่ได้เป็นเรื่องของการรับฤทธิ์เดช
เหมือนมนุษย์ หรือเรื่องใด ๆ หรือต้องมารับพระวิญญาณเอาที่หลัง
หลังจากรับเชื่อแล้ว เพื่อจะมารับเอาฤทธิ์เดช หรือของประทานฝ่าย
วิญญาณ มาจับที่หัวเราและต้องมาเจิมพระวิญญาณ อะไรไม่รู้ที่เรา
จับเอาพระคัมภีร์สองข้อมาผสมกันไปเองครับ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา
กล่าวว่า เขาให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระเยซูจะให้บัพติศมาด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ ก็คือ แบบนี้แหละครับ คือที่พระเยซูจะให้บัพติศมา
สวมทับชีวิตของพระองค์เข้าสู่ชีวิตของท่านให้ท่านฟื้นจากการตายนิรันดร์
เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ นี่แหละครับ บัพติศมาด้วยพระวิญญาณของจริง คือ
เกี่ยวกับความรอดชัด ๆ ล้วน ๆ ด้วยความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา
นี่แหละครับ ฤทธิ์เดชแห่งข่าวประเสริฐ นี่แหละครับสำหรับผมแล้ว
คือฤทธิ์เดชที่นำคุณเป็นที่สุด เห็นที่ไรชนลูก น้ำตาไหลทุกที เมื่อเห็นคน
หนึ่งรับเชื่อพระเจ้าอย่างแท้จริงและรับพระองค์เข้าสู่ชีวิตของเขา และ
เขาฟื้นบังเกิดใหม่อย่างแท้จริง นี่แหละครับสำหรับผม ฤทธิ์เดชแห่งข่าว
ประเสริฐ ฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ

โรม 1:16 ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน และพวกกรีกด้วย

ฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ฤทธิ์เดชที่ “ช่วยให้รอดได้” ที่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตและไม่ต้องการอะไรเพิ่มเติมอีก

นี่แหละครับที่เราเรียกว่า “ข่าวประเสริฐ” หรือข่าวดี เพราะเป็นข่าวดีจริง ๆ ไม่ใช่ข่าวดีครั้งเดียว ที่เหลือต้องทำต่อ

เออละ เมื่อเรารู้แบบนี้แล้ว เราจะเข้าใจอีกคำถามหนึ่ง (ซึ่งเราถามกันสุดจะบ่อย) โดยอัตโนมัติว่า

เราสูญเสียความรอดได้ไหม

คำตอบคือ เป็นไปไม่ได้ครับ

เนื่องด้วยเหตุผลและคำอธิบายเรื่องความรอดข้างบน จึงไม่มีทางที่คริสเตียนบังเกิดใหม่จะสูญเสียความรอด เพราะตัวการเดียวที่ทำให้เราตายฝ่ายวิญญาณได้คือ “ความบาป” แต่พระเยซูจัดการกับบาปหมดอย่างสิ้นเชิงแล้ว พระองค์ชำระบาปนิรันดร์

ฮีบรู 9:26-28, 14-18 (26) มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อย ๆ ตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา (27) มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าต้องตายหนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษานั่นใด (28) ดังนั้นพระคริสต์

ได้ทรงถวายพระองค์เองคนหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความรอดฉันนั้น (14) มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรพระโลหิตของพระคริสต์ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงถวายพระองค์เองแด่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระใจวินิจฉัยผิดและชอบของท่านทั้งหลาย ให้พ้นจากการกระทำที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (15) เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับมรดกอันนิรันดร์ตามพระสัญญา (16) เพราะไว้ในกรณีเกี่ยวกับหนังสือพิณยกรรม ผู้ทำหนังสือนั้นก็ต้องถึงแก่ความตายแล้ว (17) เพราะว่าเมื่อคนตายแล้วหนังสือพิณกรรมนั้นจึงใช้ได้ มิฉะนั้นเมื่อผู้ทำยังมีชีวิตอยู่ หนังสือพิณกรรมนั้นก็ใช้ไม่ได้ (18) เหตุฉะนั้นพันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้ทรงตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด

พระองค์ “ลบบาป” ทั้งสิ้นทั้งปวงและพระเจ้าไม่จดจำอีกต่อไป และพระองค์ทำลาย ฤทธิ์แห่งบาปไปแล้วตามธรรมเนียมปฏิบัติ ทำลายอย่างไร? เมื่อฤทธิ์โทษแห่งบาปคือความตายได้บรรลุถึงซึ่งการ “ลงโทษ” ไปแล้ว ธรรมเนียมปฏิบัติก็ไม่เหลืออำนาจโทษใดที่จะลงโทษได้อีก จึงไม่เหลือตัวการที่จะทำให้เรากลับตายได้อีก และ ว่าใครจะฟ้องเราให้รับโทษได้อีก? และไม่มีสิ่งใดจะ “แยก” เราให้ขาดจากความรักของพระคริสต์ได้อีกแล้ว มิหนำซ้ำชีวิตที่คืนพระชนม์ของพระเยซูเป็นชีวิตที่พระองค์ไม่ได้กลับไปตายอีก แต่ยังมีชีวิตอยู่

โรม8:33-36 (33) ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทำให้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว (34) ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก ก็คือพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีก ได้ทรงคืนพระชนม์ ทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย (35) แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระคริสต์ได้เล่า จะเป็นความยากลำบาก หรือความทุกข์ หรือการข่มเหง หรือการกัณดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโขยัก หรือการถูกคมดาบหรือ (36) ตามที่เขียนไว้แล้วว่า “เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า”

มัทธิว 18:20 ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหน ๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น” แต่เป็นชีวิตนิรันดร์ เมื่อพระองค์เป็นผลแรก 1โครินธ์ 15:20 แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงลับไปแล้วนั้น

และเราทั้งหลายได้ชีวิตนั้นจากพระองค์เข้ามาสู่คนตายฝ่ายวิญญาณเช่นเรา ชีวิตที่เราได้ “จริง” เป็นชีวิตนิรันดร์ด้วยนิรันดร์ แปลว่าอยู่ไปตลอด เราจึงรอดจากความตายนิรันดร์ เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ เป็นความรอดนิรันดร์ ที่ไม่มีวันสูญเสียไป

ถ้าเราเข้าใจความรอด เราจะรู้ว่าเราใกล้กับพระเจ้ามากกว่านี้ไม่ได้อีกแล้วและไกลออกจากพระเจ้ามากกว่านี้ไม่ได้อีกแล้ว

แท้จริงแล้วพระกิตติคุณนั้น แสนจะธรรมดา และเรียบง่าย คือ พระเจ้าเริ่มต้นด้วยความรัก มนุษย์ตอบสนองพระองค์ด้วยความจำนน และความเชื่อ

สรุปว่า พระกิตติคุณที่ช่วยให้รอดได้ต้องประกอบด้วย 2 ประการ เพื่อแก้ปัญหาที่มนุษย์แก้ด้วยตัวเองไม่ได้ 2 อย่าง คือ มนุษย์บาป และมนุษย์ตาย

- ไม้กางเขนจัดการเรื่องบาป
- การคืนพระชนม์จัดการ เรื่องตาย

พระกิตติคุณต้องมีทั้งสองส่วนเสมอ อย่าสอนแค่ส่วนเดียว อย่าอยู่แค่ส่วนเดียวถ้าวันนี้ยังไม่แน่ใจ ความรอดไม่มีคำว่าสายครับ

